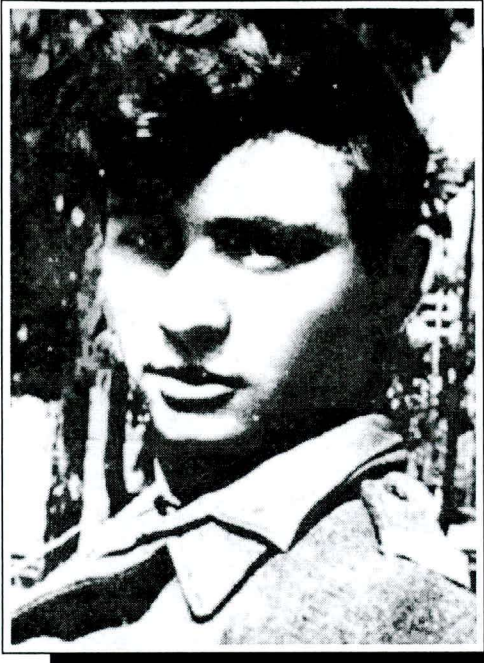

רב"ט טרטנר גרשון ז"ל

רב"ט טרטנר גרשון ז"ל
בן 19 בנפלו

בן רבקה ואברהם

נולד בגרמניה

ב-כ' בשבט תש"ח, 31/1/1948

התגייס ב-פברואר 1966

נפל בקרב

ב-ב' בסיון תשכ"ז, 10/6/1967

במלחמת ששת הימים

שרת בחטיבת גולני

יחידה: גדוד "הבוקעים הראשון" (51)

תפקיד: מפקד כיתה - מ"כ

מקום נפילה: בניאס

באזור: רמת הגולן

נקבר בחדרה

חלקה: 01, שורה: 03, קבר: 04.

קורות חיים

גרשון בן אברהם ורבקה נולד ביום כ' בשבט תש"ח (31.1.1948) בעיר טראונשטיין שבגרמניה. החל את לימודיו בבית הספר "תחכמוני" בחדרה וסיים בו את לימודיו. אהב מאוד לעסוק בספורט - כדורגל, כדור עף, וכדורסל, השתייך לקבוצת הכדורגל "הפועל" בית אליעזר שבחדרה. כיום נקראת הקבוצה הפועל "גרשון" בית אליעזר.

לאחר סיום לימודיו החל לעסוק במקצוע הדפוס ובזה עבד עד לגיוסו לצ.ה.ל. בחור צנוע שלא אהב להתגאות במעשיו, עשה את הדברים על הצד הטוב ביותר. בזמן שירותו הצבאי הוצע לו ללכת לקורס מדסי"ם, אך גרשון טען שכספורטאי הוא מעדיף לעסוק בחייו האזרחיים. והעדיף להתקדם ביחידה הקרבית והתקבל לקורס תולרי"ם כי בזה ראה חשיבות רבה יותר לתרומתו לצ.ה.ל.

בזמן שירותו פרצה מלחמת ששת הימים וביום ב' בסיון תשכ"ז (10.6.1967), ביום השישי לקרבות נפל גרשון ז"ל כמפקד כיתה (מ"כ) בקרב על כיבוש "תל עזזיא" שבירת הגולן. גרשון התבלט כמפקד כיתה ביוזמתו ובהנהגתו את חייליו. עמד להיות סמל מחלקה. הובא לקבורה בבית העלמין הצבאי בעפולה, ולאחר זמן כמקובל בצ.ה.ל. הועבר למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בחדרה.

מעזבונו הובא בילקוט עזבונו של הבנים שנפלו במערכות ישראל "גווילי אש" כך ד'.

יום שבת, העשרה ביוני, לא היה יום מנוחה. כבר בשעה 11 בליל שבת קיבל מפקד גדוד "הבוקעים ראשון" את משימתו הבאה: כיבוש מחנה הבניאס וממנו מזרחה עד לקונייטרה. הוא היה מוכן לקרב. נותר רק לתאם את ההתקפה יחד עם כוח השריון שיפרוץ אל הגזרה המערבית, מנוחילה ועד לגבול הלבנוני. בשעה שתיים וחצי אחר חצות, בבוקרו של יום שבת, נעו הכוחות אל יעדיהם. מחנה הבניאס אינו מחנה במובן הפשוט של המילה. זה יעד מבוצר בצורה בלתי רגילה, גדוש בבונקרים המקושרים ביניהם ברשת סבוכה של תעלות בטון. סביב המחנה גידור צפוף וממושק. עוד מבצר אחד בשורת הביצורים הסוריים מסוג אלו שהדהימו את כובשי תל-פאחר ותל-עזיזיאת. הפעם כבר הוזהרו הכוחות הנעים ראשונים, כי הם עתידים למצוא את המחנה ממוקש בכל עבריו סביב-סביב, כולל דרך הגישה הראשית.

שני חבלנים מאומנים נשלחו ראשונים לפני הטור הממונע כדי לגלות את המוקשים שפוזרו ב"מיקוש חפוז". הם הגיעו אל המקום, גילו מאות מוקשים שפוזרו על פני השטח החלו בפינויים. ברשת הקשר הפנימית נמסרו הוראות אחרונות שלפני הפריצה. התכנית היתה דומה לזו של כיבוש תל-עזיזיאת. כאן חצה הכביש המוליך מערבה, את המחנה, לשנים. הטורים ייכנסו אל הדרך ומשם יתפרסו האנשים אל התעלות שמשני עבריה ויפתחו בטיהור. אולם הסורים שוב הפתיעו. לא די להם במיקוש הצפוף שסגר עליהם סביב. הטור הממונע, שבראשו טנקים אחדים ושיירת זחל"מים בהם הוסעו אנשי החי"ר, הגיע אל שפתו של שדה מוקשים. ברגע בו סיימו החבלנים לטהר את השטח ולנקותו, פתחו הסורים בהפגזה כבדה ממרגמות 82 מ"מ.

הטיווח היה מדויק להפליא. הסורים סגרו על עצמם גם באש מרגמות. האש ניתכה על הטורים שפרצו את שדה המוקשים ובמטח ראשון, של ארבעה פגזים, נפגעו 16 חיילים, מהם 4 הרוגים. התדהמה היתה רבה. הטכסיס היה מתוחכם. אולם לא היה פנאי להיסוסים. היה הכרח לפרוץ מיד ולהבקיע את המערך. אך הפריצה עוכבה מחדש. הסורים פוצצו גשר גבוה הנטוי מעל לנהר הבניאס, ומנעו חדירתם של טנקים וזחל"מים שנועדו לזרוע מהומה והרס בעת שהרגלים מטהרים את העמדות. אולם הפריצה לא נדחתה. הרגליים "נשפכו" מהזחל"מים, עלו על הגדרות, שפוצצו בבונגלורים ארוכים ופלסו נתיב פריצה. מכאן ואילך שוב פעלה מכונת המלחמה כהלכה. האנשים שעטו בתעלות, ירו אל כל הבהק-אש, השליכו רימונים אל כל עמדה, אל כל בונקר.

ראשונים רצו בתעלות המפקדים, בחוליות של ארבעה-חמישה אנשים. האחד מחפה על חברו, האחרונים דוחפים קדימה מחסניות ורימונים. המניפה הקרבית המוחצת של חיילני גולני נתפרסה בשני חלקיו של המחנה, הצפוני והדרומי, כשבתווך, בכביש, עומדים הטנקים והזחל"מים ויורקים אש אל ריכוזי האויב,

סיפור הקרב

בחיפוי צמוד ללוחמים בתעלות. היו כאן קרבות פנים אל פנים. אנשים נצמדו אל חיילי האויב בכידונים. ירו מהמותן. רצו לאורך תעלות, השליכו רימון וקפצו החוצה - התפוצץ, ושוב דילגו פנימה והשמידו את הניצולים. נגמ" סורי נראה נסוג במעלה המחנה. הוא שימש מטרה טובה, נפגע, נדלק והאיר את השטח. לא הרחק ממנו נתגלתה משאית סורית שהיתה בנסיגה - גם היא נדלקה ובערה. לפתע נפלו פגזים בתוך המחנה. מקור האש היתה בעיירה בניאס, יעדו אל גוד "גדעון" של גולני. ההפגזה הסורית לא היתה מדוייקת למרות העליונות הטופוגראפית של העיירה, אלא שהגוד בנתיים פשט בעיירה, שיתק את האש והמשיך מערבה.

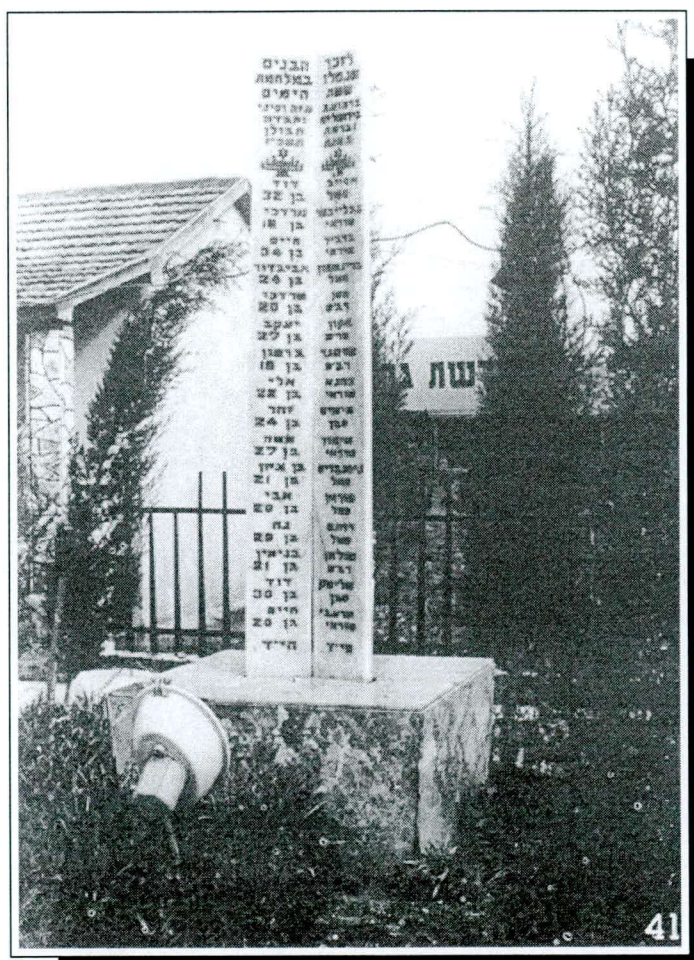
דברים לזכרו

בגיל צעיר לקה גרשון בשיתוק ילדים. היה זה מיד לאחר הגיעו ארצה עם בני משפחתו. למרבה המזל נרפא כליל ממחלה זו. ענפי ספורט אחדים (כדורגל, כדורעף וכדורסל) היו חביבים עליו, אך במיוחד היה קשור לכדורגל. שיחק ב"הפועל" בית אליעזר הנקראת היום על שמו ("גרשון"). היה קשור מאוד לחבריו ולא רצה להיפרד מהם גם כשהציעו לו לעבור לקבוצה אחרת. לא היה מרבה בדיבורים גם בחייו האזרחיים וגם בימי שרותו. התבלט בכושר מנהיגות בצבא והעדיף לשרת בחיל קרבי במקום ללכת לקורס של מדריכי ספורט. הודות לכישוריו הצבאיים נועד להתמנות כסמל מחלקה.

אנדרטה לבני חדרה שנפלו במלחמת ששת הימים

היא ניצבת בשכונת בית אליעזר.

האנדרטה היא עמוד הנצחה, המורכב משני לוחות שיש גבוהים. בראש העמוד הכתובת: "לזכר הבנים שנפלו במלחמת ששת הימים". על הלוחות שמותיהם, דרגתם וגילם של 16 הנופלים. העמוד ניצב בתוך גן על בימת שיש, והוא סמוך למועדון התרבות על שם גרשון טרטנר, שנפל במלחמת ששת הימים. משפחתו וועד השכונה, הם שהקימו אנדרטה זו, הנושאת את שם גרשון וחבריו שנפלו במלחמה.

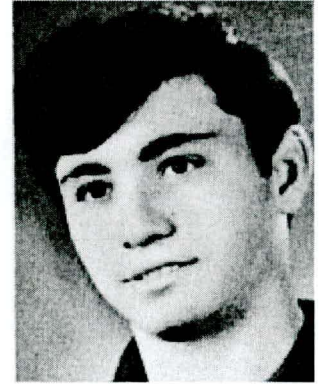
יום שבת, העשרה ביוני, לא היה יום מנוחה. כבר בשעה 11 בליל שבת קיבל מפקד גדוד "הבוקעים ראשון" את משימתו הבאה: כיבוש מחנה הבניאס וממנו מזרחה עד לקונייטרה. הוא היה מוכן לקרב. נותר רק לתאם את ההתקפה יחד עם כוח השריון שיפרוץ אל הגזרה המערבית, מנוחילה ועד לגבול הלבנוני. בשעה שתים וחצי אחר חצות, בבוקרו של יום שבת, נעו הכוחות אל יעדיהם. מחנה הבניאס אינו מחנה במובן הפשוט של המילה. זה יעד מבוצר בצורה בלתי רגילה, גדוש בבונקרים המקושרים ביניהם ברשת סבוכה של תעלות בטון. סביב המחנה גידור צפוף וממושק. עוד מבצר אחד בשורת הביצורים הסוריים מסוג אלו שהדהימו את כובשי תל-פאחר ותל-עזיזיאת. הפעם כבר הוזהרו הכוחות הנעים ראשונים, כי הם עתידים למצוא את המחנה ממוקש בכל עבריו סביב-סביב, כולל דרך הגישה הראשית. שני חבלנים מאומנים נשלחו ראשונים לפני הטור הממונע כדי לגלות את המוקשים שפוזרו ב"מיקוש חפוז". הם הגיעו אל המקום, גילו מאות מוקשים שפוזרו על פני השטח החלו בפינויים. ברשת הקשר הפנימית נמסרו הוראות אחרונות שלפני הפריצה. התכנית היתה דומה לזו של כיבוש תל-עזיזיאת. כאן חצה הכביש המוליך מערבה, את המחנה, לשנים. הטורים ייכנסו אל הדרך ומשם יתפרסו האנשים אל התעלות שמשני עבריה ויפתחו בטיהור. אולם הסורים שוב הפתיעו. לא די להם במיקוש הצפוף שסגר עליהם סביב. הטור הממונע, שבראשו טנקים אחדים ושיירת זחל"מים בהם הוסעו אנשי החי"ר, הגיע אל שפתו של שדה מוקשים. ברגע בו סיימו החבלנים לטהר את השטח ולנקותו, פתחו הסורים בהפגזה כבדה ממרגמות 82 מ"מ. הטיווח היה מדוייק להפליא. הסורים סגרו על עצמם גם באש מרגמות. האש ניתכה על הטורים שפרצו את שדה המוקשים ובמטח ראשון, של ארבעה פגזים, נפגעו 16 חיילים, מהם 4 הרוגים. התדהמה היתה רבה. הטכסיס היה מתוחכם. אולם לא היה פנאי להיסוסים. היה הכרח לפרוץ מיד ולהבקיע את המערך. אך הפריצה עוכבה מחדש. הסורים פוצצו גשר גבוה הנטוי מעל לנהר הבניאס, ומנעו חדירתם של טנקים וזחל"מים שנועדו לזרוע מהומה והרס בעת שהרגלים מטהרים את העמדות. אולם הפריצה לא נדחתה. הרגליים "נשפכו" מהזחל"מים, עלו על הגדרות, שפוצצו בבונגלורים ארוכים ופלסו נתיב פריצה. מכאן ואילך שוב פעלה מכונת המלחמה כהלכה. האנשים שעטו בתעלות, ירו אל כל הבהק-אש, השליכו רימונים אל כל עמדה, אל כל בונקר. ראשונים רצו בתעלות המפקדים, בחוליות של ארבעה-חמישה אנשים. האחד מחפה על חברו, האחרונים דוחפים קדימה מחסניות ורימונים. המניפה הקרבית המוחצת של חיילי גולני נתפרסה בשני חלקיו של המחנה, הצפוני והדרומי, כשבתווך, בכביש, עומדים הטנקים והזחל"מים ויורקים אש אל ריכוזי האויב, בחיפוי צמוד ללוחמים בתעלות. היו כאן קרבות פנים אל פנים. אנשים נצמדו אל חיילי האויב בכידונים. ירו מהמותן. רצו לאורך תעלות, השליכו רימון וקפצו החוצה - התפוצץ, ושוב דילגו פנימה והשמידו את הניצולים. נגמ" סורי נראה נסוג במעלה המחנה. הוא שימש מטרה טובה, נפגע, נדלק והאיר את השטח. לא הרחק ממנו נתגלתה משאית סורית שהיתה בנסיגה - גם היא נדלקה ובערה. לפתע נפלו פגזים בתוך המחנה. מקור האש היתה בעיירה בניאס, יעדו אל גדוד "גדעון" של גולני. ההפגזה הסורית לא היתה מדוייקת למרות העליונות הטופוגראפית של העיירה, אלא שהגדוד בנתיים פשט בעיירה, שיתק את האש והמשיך מערבה 1.

מדינת ישראל
משרד הביטחון

רב טוראי טרטנר, גרשון

בן אברהם ורבקה. נולד ביום כ' בשבט תש"ח (31.1.1948) בעיר שראונשטיין אשר בגרמניה. המשפחה עלתה לארץ בשנת 1950. גרשון, שעלה עם הוריו, התחיל ללמוד בבית הספר היסודי "תחכמוני" בחדרה וסיים בו את לימודיו. אהב כדורגל, כדורעף וכדורסל והשתייך ל"הפועל". לאחר שסיים את לימודיו החליט לעסוק במקצוע הדפוס ובמקצועו זה עבד עד גיוסו. שתקן היה מטבעו ולא הרבה דברים על חייו האזרחיים ולאחר מכן אף לא על חייו הצבאיים. גויס לצה"ל בפברואר 1966 ושירת ב"גולני". כספורטאי מצטיין וכחייל טוב הוצע לו ללכת לקורס מדריכי ספורט אך הוא טען שכספורטאי הוא יעסוק בחייו האזרחיים ובחר ללכת לקורס תול"רים בהיותו בצבא, כי בעיניו היתה לכך חשיבות רבה יותר. עוד הוא בשירות חובה פרצה מלחמת ששת הימים. ביום ב' בסיון תשכ"ז (10.6.1967), הוא היום הששי לקרבות, נפל כמפקד כיתה במחנה בניאס שברמת הגולן. התבלט ביזמתו ובהנהגתו את אנשיו. עמד להיות סמל מחלקה. הובא לקבורה בבית הקברות הצבאי בעפולה. ולאחר זמן הועבר למנוחת עולמים בבית הקברות בחדרה. מעזבונו הובא בילקוט עזבונו של הבנים שנפלו במערכות ישראל - "גוילי אש", כרך ד.

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

נזפר את כולם

כל הזכויות שמורות © 2009. מדינת ישראל, משרד הביטחון.
Copyright © 2009. The State of Israel, Ministry of Defense. All rights Reserved.

גולני - 15 ג' א

גרשון טרטנר

גרשון נולד בטראונשטיין (גרמניה). עלה ארצה עם הוריו בשנת 1950 ולמד בבית הספר היסודי "תחכמוני" בחדרה. עם גמר בית הספר החל לעבוד בדפוס עד שהתגייס. התגייס לצה"ל בפברואר 1966, שירת ב"גולני" ונכנס לקורס תול"רים.

בתקופת שרותו הסדיר פרצה מלחמת ששת הימים. נפל במחנה

בניאס, רמת הגולן, ביום ב' בסיון תשכ"ז (10.6.1967)

בהיותו מפקד כיתה.

נקבר ארעית בבית הקברות הצבאי בעפולה ולאחר זמן הועבר

למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין בחדרה.

גרשון טרטנר

ל ד מ ו ת ו

בגיל צעיר לקה גרשון בשיתוק ילדים. היה זה מיד לאחר הגיעו ארצה עם בני משפחתו. למרבה המזל נרפא כליל ממחלה זו.

ענפי ספורט אחדים (כדורגל, כדורעף וכדורסל) היו חביבים עליו, אך במיוחד היה קשור לכדורגל. שיחק ב"הפועל" בית אליעזר הנקראת היום על שמו ("גרשון"). היה קשור מאוד לחבריו ולא רצה להיפרד מהם גם כשהציעו לו לעבור לקבוצה אחרת.

לא היה מרבה בדיבורים גם בחייו האזרחיים וגם בימי שרותו. התבלט בכושר מנהיגות בצבא והעדיף לשרת בחיל קרבי במקום ללכת לקורס של מדריכי ספורט. הודות לכישוריו הצבאיים נועד להתמנות כסמל מחלקה.

יד לבנים - חדרה

גרשון טרטנר
בן רבקה ואברהם טרטנר

03/01/48
10/06/67

כ' בשבט תש"ח
ב' בסיון תשכ"ז

נולד ביום
נפל ביום